

வ.
ஒம்

சென்னை சைவசிற்குந்த மகாசமாஜம் 75 ஆவது ஆண்டு நிறைவுப் பவள விழா

தூர்க்காதேவி ஆலயம், தெல்லிப்பழை

சைவமங்கையர் மகாநாட்டுத் தொடக்கவுரை
திருமதி சிவநாயகி தியாகராஜா அவர்கள்

9 - 5 - 1981

திருச்சிற்றம்பலம்

செவிகாள் கேள்வின்களோ — சிவன் எம்மிறை செம்பவள்
எரிபோன் மேனிப் பிரான்றிற மெப்போதும்
செவிகாள் கேள்வின்களோ.

கைகாள் கூப்பித் தொழிர் — கடிமாமலர் தூவினின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித் தொழிர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகெலாம் மெய்யறிவு பெறவும், செந்தமிழ் தழைத்
தோங்கவும் ஆணித்தரமான அறிவுத் தொண்டாற்றும் சைவ
சித்தாந்த மகாசமாஜத் தினர்களே, சான்றேர்களே, பெரி
யோர்களே இன்றைய மகாநாட்டிற்குக் தலைமை தாங்கும்
அம்மையாரே, சகோதரிகளே உங்களைவர்க்கும் என் உள்ள
தனிந்த வணக்கம் உள்த்தாருக.

அருட்பிழும்பாக விளங்கும் அன்னை தூர்க்காதேவி ஆலய முன்றவில் அழகார்க்கும் மலர்ப்பந்தரின் கீழ் நடைபெறும் இச் சைவமகாநாடு புறத்திருள் போக்கும் ஞாயிழே போன்ற நம்மகத்து மண்டிக்கிடக்கும் அறியாமை இருணைத் தூரத்தவல்ல ஒரு ஞானவிளக்கோ என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. “கண் ணுதற் பெருங்கடவுஞ்சு கழகமோடுமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந் தாய்ந்த ஒண் திந்தமிழில் சைவ சித்தாந்த நுண்பொருள்களாகிய ஞான மூலிகைகளைப் பொதிந்து நமக்கருந்தப் பல பேரறிஞர்கள் இங்கே வந்துள்ளார்கள். இவர்களைக் கண்ணுறும் பொழுது பண்டைக்கால நினைவுகளே நமக்குத் தோன்றுகின்றன.

நுண்மாண் நுழைபுலம்மிக்க நக்கிரர் முதலாம் பல புலவர்கள் ஒன்று கூடித் சங்கம் அமைத்து அமிழ்தினுமினிய நம் செந்தமிழ் மொழியின் செழுமையினையும் அழகினையும் இனிமையையும் சொல் வளத்தினையும் நன்காராய்ந்து அம் மொழி வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய பல்வகைத் தொண்டுகளை ஆற் றிய சிறப்பே இன்றுவரை தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் தோன்றவும் அதன் சுவையில் மயங்கவும் தம்மாலியன்ற தொண்டுகள் அத் தெய்வீக மொழிக்கு ஆற்றவும் காரணமாயிற்று. அவர்களின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி வாழையடி வாழையாக வந்த தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் ஆற்றிய தொண்டுகள் எல்லாம் ஒருங்கு திரண்டே இன்று அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மகாநாடாக மலர்ந்து வேற்றுமொழி பேசும் பிறநாட்டுப் பேரறி ஞர்களும் வானளாவப் புகழும் அளவுக்கு நம்மொழி உயர்ந்து பெருமை பெற்றது.

அவ்வாறே அறிவுத்துறை தோய்ந்த பேரறிஞர்கள் பலர் ஒன்றுகூடி இச் சமாஜத்தினை அமைத்து அத்தமிழன்னை ஈன்ற ஞானப் புதல்வர்கள் நமக்கீட்டி வைத்த ஞான நிதிகளையும் அவற்றுள் பொதிந்து கிடக்கும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் நன்காராய்ந்து உலகெல்லாம் வழங்க முன்வந்து சமாஜசித்தாந்த ஏடாகவும் ஆங்கில இதழ்களாகவும் சொற்பொழிவுகளாகவும் வெளியிட்டு உலக மயக்கினின்றும் மனித குலம் விழித்தெழுத் தம்மாலானவரை முயன்று அயராது உழைக்கின்றனர்.

ஆனால் இவர்களை மேற்கொண்டுள்ள இத்தொண்டு மிகமிக ஆழமானதும் சொல்லால் விளக்குதற்கரிதானதுப் பனிதகுலம் ஈடேற இன்றியமையாதது வேண்டப்படுவதொன்றுகவும் உள்ளதால் அரிதில் முயன்று ஆற்றப்பட வேண்டிய ஒரு தவத்

தொண்டாகுமிது என்பது மறுக்கப்படா உண்மையாகும். எனினும் சிரமம் பாராது, “உழைப்பின் வாரா உறுதிகளுண்டோ” என்னும் முதுமொழியை மனதிற் பதித்துக்கொண்டுழைக்கின்றார்கள். இவர்களின் பாராட்டத்தக்க இந் நன்முயற்சி பலிதமாகி இவர்களால் நடாத்தப்படும் நூற்றுண்டுவிழா அனைத்துவகச் சைவமகாநாடாக மிலிர் வேவன் டு மன எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை வழுத்துவோமாக. கலையுடன் கூடி வளரும் இளம்தியமேயென்ன இச் சமாஜம் வளர்ச்சியடைந்து முழுப்பொலிவும் பெற்று அறிவுவானில் இயங்கும் ஞானமதியமேபோல் உலகெங்கும் தண்ணென்னி பரப்புவதாக.

ஒரு காலத்தில் சைவம் உலகே கங்கும் பரவியிருந்துள்ள தெப்பதற்குரிய சின்னங்கள் பலவுள்ளன. அச் சின்னங்களைப் பற்றி 1944-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பள்ளத்தார் மகாநாட்டுத் தலையுரையில் திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் செவ்வனே விளக்கியுள்ளார்கள். ஆங்கில அறிவு உள்கெங்கும் பரந்திருக்கும் இந்நாளில் முன்னரும் பல பேரறிஞர்கள் நம் இந்துசமய உண்மைகளைப் பிறநாடுகளில் விளக்கி வெற்றிபெற்றுள்ளார்களென்பதும் அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற இடங்களில் பலர் இந்துசமயக் கொள்கைகளைப் பாராட்டியுள்ளார்களென்பதும் சிலர் கைக்கொண்டுள்ளார்களென்பதும் நாமறிந்த உண்மைகளே. இந்திலையில் அறிவுச் சுரங்கமாக விளங்கும் சைவசித்தாந்தம் அங்கே நன்கு விரிந்து விளக்கப்பட்டால் உலக அரங்கில் இச்சமயம் ஒரு உயர்ந்த ஸ்தானத்தை பெறுமென்பதில் ஜெயமில்லை.

செந்தமிழ் மந்திரங்களால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும் திருவாசகத்துக்கு உரை எழுதிய ஆங்கிலத் துறைமகனார் போப் என்பவர் தமிழர்களின் பேரறிவின் பயன் சூச சித்தாந்தத்தைக் கொள்கை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதனேடு திருவாசகமொழி பெயர்ப்பின் முகவரையில் இந்தியாவிலுள்ள சமயக் கொள்கைகள் எல்லாவற்றிலும் சித்தாந்தத்தைக் கொள்கையே சிறப்புடையதெனக் கூறியுள்ளார். கெள்ளி எனப் பெயர் கொண்ட பாதியார் ஒருவரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்திய தோடு இன்னும் பல சிறப்புகளைக் கூறியுள்ளார்.

இச் சைவமதத்தின் பழைய அழகை ஆராய்ந்த அறிஞர் கள் கி. மு. 4000 ஆண்டுகட்டு முன்னரே இச்சமயம் நிலவி யுள்ளதெனக் கூறுகின்றார்கள். புதைப்பாருள் ஆராய்ச்சிக்காரர் திந்துக் கரையில் அகழ்ந்தெடுத்த பல சிவலிங்கங்களும் மற்

றும்பல புதைபொருள்களும் இவ்வண்மைக்குச் சான்றுகளாக கின்றன. இத்தகைய பழைய சமயம் இன்றைய விஞ்ஞான முன்னேற்றக் காலத்திலும் தன்னுண்மை குன்றுமல் பட்டை திட்டிய வைரமணி போன்று அறிவுத்துறையில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதற்குக் காரணம் மெஞ்சூானிகளின் மெய்யறிவினின்றும் பிறந்த உண்மைகளே சைவ சித்தாந்தமாக அமைந்திருப்பதேயாம். சித்தாந்தம் என்பதன் பொருளே முடிந்தமுடிவு என்பதேயாகும். பதி, பக, பாசம் ஆகிய முப்பொருளியக்கத்தினை முடிவுபடுத்திக் கூறும் நுட்ப முடையது சைவசித்தாந்தம். ஆதிகாலமாகிய வேதகாலமுதல் பரதகண்டத்தில் வேருன்றியுள்ள சமயத்துறைகள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து தனக்குள் அடக்கிக்கொண்டு அதற்கு மேலும் விரிந்து நுண்மைக்க ஞானப்பொருள்களை விளக்குவது சைவ சித்தாந்தம். “அறுவகைச் சமையத்தவரவரைத் தேற்றுந்தகையன” என்பது அப்பரடிகளின் திருவாக்கு. வேதாகம சாஸ்திரங்களில் பொதிந்திருந்த ஆழந்த ஞானப்பொருள்களையெல்லாம் கடைந்தெடுத்துத் திரட்டிய ஞானமிர்தமே சைவ சித்தாந்தமாகும்.

“ ஒரும் வேதாந்த மென்றுச்சியிற் பழுத்த
ஆராஇன்ப அருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித்தாந்தத்
தேனமு தருந்தினர் சிலரே.”

என அதன் ஞானச்சவையை அநுபவித்த குமரகுரபா அடிகள் கூறியுள்ளார்.

சைவசமயாசிரியர்களாகிய நால்வரும் பக்திச்சவை-சொட்டச்சொட்ட இறைவனை வழுத்திய ஞானப்பனுவல்களிலெல்லாம் இச் சித்தாந்தந் தேநூறிநின்று சுவையளிப்பதை நாம் உற்றுணரலாம். சாமுசித்தராகிய மெய்கண்டதேவர் இயற்றிய சிவஞானபோத அறிவு நூலிலும் அந்நாலை முத னாலாகக் கொண்டெழுந்த சிவஞானசித்தியார், சிவப்பிரகாசம் ஆகிய சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் இச் சித்தாந்தத்தேன் தேங்கி நின்று சுவையளிப்பதோடு கலங்கரை விளக்கக் கோன்று இப்பிறவிக்கடல் நீந்தி நாம் இன்பத்துறை சேர வாய்ப்பான நேர் வழியையும் நமக்குச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இந் நால் களை முறையே கற்பார்க்கே சைவசித்தாந்தம் எவ்வளவு ஆழமான ஞானப்பொருளை விளக்குகின்றதென்பது புலனுகும்.

சிவஞானபோதத் !தெய்வீக நூலைக் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள்

“ வேதம் பசுவதன் பாஸ் மெய்யாகமம் நால்வ
ரோதும் தமிழதனி னுள்ளுறை நெய் — போதமிகு
நெய்யினுறை சவையாம்நீள் வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்த தமிழ் நூலின் திறம் ”

என் அந்நூலினை பாராட்ட

டினர். ஞானத்தின் திருவருவாக விளங்கிய மாணிக்கவாசகப் பெருமானாரை ஆட்கொள்ளக் குருந்தமர நிழலில் அமர்ந்தி ருந்த முழுமுதற் பதியாகிய இறைவன் இச் சிவஞானபோத நூலினையே தமது திருக்கரத்தில் தாங்கியுள்ளார் எனத் திருவாதலூர் புராணம் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றது. இதைவணக்கரத்தில் அந்நூலினைக் கண்ணுற்ற மணிவாசகனார் “ செங்கை மீது பொருத்தமுறும் புத்தகமேதையா ” என வினை இறைவனார் “ பொய்ம்மையிலாச் சிவஞானபோதம் ” என்றனர். அப்பொழுது மணிவாசகனார் “ சிவமேது ஞானமேதின்கிளங்கி யிடும் போதமேதியம் புலீரே — அன்று வடநிழலில் வந்திருந்தார். நீராடியேனுமுக கடிமையானேன் ” என்று பணிவோடு நறபொருள் வினவித்தொழி இறைவன் “ நின்ற சிவமொன்று அதனைத் தேர்தன் ஞானம் நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளிதலாம் ” எனப் பொருள் விளக்கிய சிறப்பு உற்றுணர்தற் பாலதாம் சைவசித்தாத்தின் உயிர்ப்பு இப்பொருள் விளக்கத் தில் அமைந்து கிடக்கும் நுட்பத்தையாம் காண்கின்றேயும்.

“ சித்தாந்தத்தே சிவன் தன்திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் செனனமொன்றிலே சீவன் முத்தராக வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரி மடுத்தானந்தம் பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று மொழிந்திடவும் மூலக்கரெல்லா மூர்க்கராகிப் பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப் படுகுழியில் வீழ்ந்திடுவரிது என்ன பிராந்தி ”

என வினவினார் ஞானச் செல்வராகிய அருணந்திசிலாச் சாரியார் இச் சித்தாந்த தேனமுதை அருந்தி அதன் ஞானச் சவையில் மூழ்கியவர்கள் ஆசைதருமுலகமெலாம் அலகைத் தேராமெனவுணர்ந்து துறவு ழண்டு வீடு பேற்றையடையவே உந்தப்பட்டார்கள் என்பதனை அறிகின்றேயும் அத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த சைவசித்தாந்தம் நமக்குப் பிறப்புரிமையாகக் கிடைத்தும் அச் செந்தெறியைப் பின்பற்றியொழுகிப் பிறவிப்பெரும்பயனடைய விரும்பாது உலகச் சக்தியில் உழன்று கொண்டி

ருக்கின்றேம். ஆகையால் துன்பம்தரும் இப்பிறவிக் கடல் நீந்தி இன்பத்துறை சேர்க்கும் நம் சமய உண்மைகளை நாம் அறியவேண்டியது ஆவசியம். சைவசித்தாந்தம் கூறும் உச்ச ஞான நிலைக்கு நாம் போகாவிட்டாலும் நம் சமயம் கற்பிக்கும் நல் ஒழுக்கத்தையும் இறையன்பையுமாவது கைக்கொண் டொழுகினம் வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கவேண்டியது முக்கியமாகும். உணவிலும் உள்ளத்திலும் தூய்மையை முதற்படியாகப் பெற்றுவது நம்சமயத்தைச் சிறப்பிப்பது ஒன்வொருவருக்கும் நீங்காத முதற் கடமையாகும். இன்றேல் தூய்மையும் பெருமையும் மிக்கநம் சமயத்தை நாம் கறைப்படுத்தியவர்களாவோம்.

இங்கே தூர்க்காதேவி சந்திதானத்தில் சைவசித்தாந்தமாகிய ஞானசமுத்திரம் அலைமோதுவது போன்ற உணர்ச்சியை நேற்றுக்காலை முதல் பெறுகின்றேம். ஆலயங்கள் அருட்பொலிவு கொண்டு விளங்குவதோடு சமய வளர்ச்சிக்கு நிலைக்களாகவும் சமுதாய நல்லொழுக்கத்திற்கு அரண்களாகவும் விளங்கினால் நன்மைகள் பலவுண்டாம். இத்தகைய மகாநாடுகள் இன்று கூடி நாளை மறக்கும் நீர்மையன அன்று. அழியாத சித்திரமாய் நம்முள்ளத்திற் பதியவேண்டியனவாம். அணையாத விளங்காக நம் சிந்தனையில் விளங்கவேண்டியனவாம். முன்னர் மூன்றுமறை இச் சமாஜ மகாநாடுகள் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, திருக்கேதீசுகரம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் ஈழத் தில் நடைபெற்றன. அம் மகாநாடுகள் அறிஞர் உள்ளங்களில் பசுமையாக இன்னும் நிறைந்திருக்குமென நம்புகிறேன். ஆனால் இச் சமாஜத்தாரின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டு பவள விழாவை நாம் நித்தமும் வணங்கும் ஆவய முன்றவில் பெற்றது உலகின்ற அன்னை பராசக்தி நமக்களிடத்துக்கும்பாபிஷேகப் பிரசாதமெனக் கருதி சமய வாழ்வின் முதற் படியிலாவது நாம் காலெலடுத்து வைக்கத் திடசங்கற்பம் செய்ய வேண்டுமெனக் கூறுதல் இன்று அத்தியவசியமானதாகும். இன்றேல் எவ்வளவோ பொருட்செலவில் எத்தனையோ அறிஞர்களின் உழைப்பினால் உருவாக்கப்படும் இம் மகாநாடுகள் பயன்றனவாகிவிடும்.

மனித சமுதாயத்தின் முன்னேற்றம் ஓன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு தம் அறிவுத்திற்னை எல்லாம் திரட்டி ஒப்பு பர்வற்ற நம் சமயத்திற் பொதிந்து கிடக்கும் பேருண்மைகளைத் திறம்பட விளங்கிச் சமய முழுக்கம்செய்து மக்களைச் சமய வாழ்வில் கருத்துஞ்ச செய்ய இங்கே பேரறிஞர்கள் எவ்வ

எவு சிரமம் எடுக்கிறார்கள் என்பதை கூறுவேண்டியதில்லை. தாம்பெற்ற இன்பம் எல்லாரும் பெறுவேண்டுமென விரும்புகிறார்கள். இவர்களின் அறிவுரைகளைக் கருத்தான்றிக் கேட்பீர்களாயின் நீங்கள் ஆன்ம தூய்மை பெற்று சமய வாழ்வை மேற்கொண்டு பேரின்பம் பெறுவே விழுமில்லை என்பதில் ஜிய மில்லை.

“ கற்றிலனுயினுங் கேட்க அஃதொருவற்
கொற்கத்தினுற்றுந் துணை ” என்பது தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாக்கு.

இன்று சைவமங்கையர் மகர்நாடு. அவர்கட்கு வேண்டிய அறிவுரைகளை இன்று இங்கே சொற்பொழிவாற்ற வந்துள்ள பெண்ணெறிஞர்கள் விரித்துக் கூறுவார்கள். ஆகையால் நான் அதிகம் அவர்களைப்பற்றிக் கூறுவில்லை. எனக்களிக்கப்பட்ட பதி ணந்து நியிஷுக் காலெல்லையில் எதனையும் விரித்துக்கூற இடமு மில்லை. அஞ்பு, ஈகை, இரக்கம், தியாகம், கற்பு ஆகிய பல நற்குணங்களை இயல்பாகப் பெற்றுள்ள பெண்கள் சமய அறிவும் பெறுவார்களாயின் பொன்மலர் நாற்றம்பெற்ற ஒரு சிறப்பினை அடைவர் என்பதனை மட்டும் கூறி அமைகின்றேன். இச்சாமஜத்தாரின் தொண்டுகள் விரிந்து உலகெலாம் பரவுவ தாக. இறைவன் திருவருள் இவர்கட்கு முன்னின்று உதவுவ தாகுக.

வளர்க் சிவநெறி ஓங்குக தமிழ்மொழி

“ அரியது மானுடையாக்கை — அதை
அருள்வது முன்பு செய் புண்ணியச் சேர்க்கை
பெரிய திப்பேறுள்ளபோதே — வினைப்
பிறவி கெட நினைப்பேணு நல்லெண்ணம்
பெறுதற்கரிய திப்பேறு — எனினும்
பெரிது மவதியிதன் நிலைபேறு
அறிதற்கரியது மரணம் — வரும்
அதற்கு முன் சிவனாருள் தேடுநல்லெண்ணம் ”
சிவயோகசவாயிகள்

